

Kázeň z ev. Sl. Božích/**Dopoludnia v NK** s VP, Bratislava, 11.12.2022,
8.30/10.00 h, **3. adventná**, ev.: L 3, 1-8; ES: 20, 4,1; 304 (VP: 4, 2-6), A 8

Téma: **Pripravujme cestu pre Ježiša**

Modlitba: Pane Ježiši Kriste, o dva týždne budú Vianoce.

Ty k nám chceš prísť. Tešíme sa z toho. Túžime sa pripraviť na tento sviatok, pripraviť Ti cestu svojimi myšlienkami a skutkami. Prosíme, prihovor sa nám. Amen.

Lukáš 3, 1 – 8: „¹ V pätnástom roku panovania cisára Tiberia, keď Pontský Pilát bol vládaťom Judska, Herodes tetrarchom Galiley, jeho brat Filip tetrarchom Iturey a Trachonitidy a Lyzaniás tetrarchom Abilény, ² za veľkňazov Annáša a Kaifáša, prehovoril Boh na púšti k Jánovi, synovi Zachariášovmu. ³ Ján chodil po celom okolí jordánskom a kázal krst pokánia na odpustenie hriechov, ⁴ ako je napísané v knihe rečí proroka Izaiáša. Hlas volajúceho na púšti: Pripravujte cestu Pánovi, vyrovnávajte Mu chodníky; ⁵ Každé údolie nech je vyrovnané, každý vrch a kopec znížený; čo je krivé, nech sa vyrovná, a hrboľaté cesty nech sú uhladené. ⁶ A všetci ľudia uvidia spasenie Božie. ⁷ I hovoril zástupom, ktoré vychádzali k nemu, aby sa mu dali pokrstiť: Vreteničie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť budúcemu hnevu? ⁸ Vydávajte preto ovocie hodné pokánia, a ani sa len nepokúste hovoriť si: Máme otca Abraháma! Lebo vravím vám, že Boh aj z týchto kameňov môže vzbudiť Abrahámovi deti.“

Milí bratia a milé sestry!

Pre nemálo ľudí je Biblia iba knihou mýtov. Akosi kresťanskou obdobia starých gréckych bájí, či eposov

starovekých národov. Evanjelista **Lukáš však to, o čom píše, zakotvuje historicky.** Je to pre neho príznačné:

Lukáš 1, 5: „*Za judského kráľa Herodesa žil kňaz Zachariáš.*“

Lukáš 2, 1: „*V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet.*“

Lukáš 3, 1 – 2: „*V pätnástom roku panovania cisára Tiberia, keď Pontský Pilát bol vládaťom Judska, Herodes tetrarchom Galiley ..., za veľkňazov Annáša a Kaifáša, prehovoril Boh na púšti k Jánovi, synovi Zachariášovmu.*“ Lukáš chce tým vyjadriť, že **evanjelium (dobrá správa o Ježišovi Kristovi) nie je rozprávka či legenda, ale príbeh, ktorý sa dotýka ľudí v konkrétnom čase a konkrétnych súvislostiach.**

Ján Krstiteľ je Hospodinov **prorok – vidiaci. Mocou Božieho Ducha vidí do ľudských srdc, plných bariér.**

Dnes sa kladie dôraz na bezbariérové stavby – aby mali šancu dostať sa do nich aj tí, ktorí by tam kvôli svojmu postihu vojsť nemohli.

Ján Krstiteľ je takým priekopníkom, ohlasovateľom bezbariérového prístupu – k Bohu.

Všetci sme postihnutí, znehybnení svojimi vinami. **No Ján naznačuje schodnú cestu**, možnosť urovnania cesty od Boha k ľuďom, od ľudí k Bohu.

Čo je v tvojom srdci krivé, nech sa narovná!

Ján Krstiteľ pôsobil v okolí rieky Jordán. Hovoril, že Mesiáš čoskoro príde – a s Ním dobré veci, na ktoré sa ľudia môžu

tešiť. Volá: Pripravte cestu Pánovi! *Každé údolie nech je vyrovnané, každý vrch a kopec znížený; čo je krivé, nech sa vyrovná, a hrboľaté cesty nech sú uhladené.* Nech konečne každý pozná, že **Boh prináša radosť, pokoj a nádej!**

Keď sa u nás ohlási dôležitý, vzácny hosť, tak s vysokou pravdepodobnosťou upravíme a niečo dobré položíme na stôl. Oblečieme si čosi solídnejšie. Vskutku, **návšteva nás môže vyprovokovať, aby sme si urobili doma poriadok.**

Keď k nám niekto príde na návštevu, prichádza najmä, aby sa s nami stretol a porozprával sa s nami. Ešte dôležitejšie ako povysávaná izba či prichystané chlebíčky je, či sa s ním chceme stretnúť, či nás zaujíma, čo nám chce povedať. Stáva sa, že sa s niekým nedokážeme pohovárať. Akoby v nás bola bariéra, ako keď urobíme niečo zlé a hanbíme sa za to. Alebo keď niečo skrývame.

Ján Krstiteľ vyzýva: **Pripravujte cestu Pánovi! Odložte všetko, čo by vám mohlo brániť v stretnutí s Ním.** Urobte si v živote poriadok. Hlavné je však chcieť, aby Pán prišiel. A On prichádza, je blízko.

Pokánie je obrat. Zmena. Keď spoznáme, že ideme zlým smerom, musíme sa vrátiť alebo ísť inou cestou. Pokánie, o ktorom hovorí Ján, teda nie je len plač nad „rozliatym

mliekom“. **Kajať sa neznamená iba nadávať na to, aký som zlý či neschopný.**

Ján zdôrazňuje: Ľudia, musíme žiť inak! **Prestaňte myslieť iba na seba a všimnite si, že vedľa vás žije niekto, kto vás potrebuje.** Prestaňte si myslieť, že všetko zvládnete sami. Prijímajte veci vďačne ako nezaslúžený Boží dar. Prestaň sa tváriť, že si najdôležitejšia osoba, okolo ktorej sa musí všetko točiť. Alebo, že si supertalent, ktorý nič nepokazí.

Najlepšie pokánie je, keď obrátíme oči, srdce, celý svoj život k Tomu, ktorý prichádza a prináša spásu: k Ježišovi.

Krst Jána Krstiteľa nie je to isté, čo kresťanský krst. Ján ľuďom neodpúšťa hriechy. Krstom odpustenie hriechov len znázorňuje. Ten, kto bude odpúšťať hriechy – krstiť Duchom, Svätým, príde až po Jánovi (L 3, 16). Ján krstom iba súhlasne prisvedča – pritaká k pokániu ľudí. **Dáva najavo, že je správne vyznávať hriechy, túžiť po odpustení, je správne potrebovať odpustenie a chcieť byť o ňom uistený.**

Ľudia prichádzajú k Jánovi plní svojich chýb a omylov, s túžbou po odpustení a uistení o tomto odpustení. Obrazne povedané, pred Jánom – s prepáčením „vyvracajú – vydávajú“ svoje previnenia a on ich ponorením do vody oplachuje od nečistoty. Ktokoľvek chcel byť pokrstený, Ján s ním zostúpil do rieky Jordán, ponoril ho celého do vody a

potom ho z nej vyzdvihol. Bol to taký poriadny kúpeľ, pri ktorom si človek uvedomil, že zo seba potrebuje zmyť veľa veľa špiny. **Ľudské životy sa niekedy podobajú skládke odpadu, ktorú treba vyčistiť.**

Jánov krst bol uistením, že sa to dá. Človek môže dúfať, že každý priestupok, každý hriech sa dá zmyť, odpustiť. Nemusíme sa donekonečna topiť a dusiť v špine.

Keď Ján krstil v Jordáne, koná ako prorok Elizeus (2. Kráľov 5, 10), ktorý malomocnému sýrskemu vojvodcovi Naamánovi odkázal, aby sa opakovane ponoril do Jordánu. Naamán najprv váhal, no po svojom „krste“ vstúpil do zaslúbenej zeme - aspoň si kus z nej odnáša domov (2. Kráľov 5, 17).

Keď Ján krstil v Jordáne, každý si mohol spomenúť, ako izraelský národ kedysi vstúpil do zaslúbenej krajiny. **Každý Izraelec vtedy musel prekročiť Jordán, zanechať pustatinu za sebou a vykročiť do nového života v krajine, ktorú im dal Hospodin.** Podobne Jánov krst pripomínal: Zanechajte všetko zlo a vstúpte opäť do zaslúbenej krajiny. **Skúste to znova. Pán pre vás opäť pripravuje niečo dobré.**

K Jánovi prichádzali mnohí. Aj takí, ktorí nechceli žiadnu zmenu. Jána považovali skôr za zaujímavú atrakciu. Ján im hovoril im dosť tvrdo: Vreteničie plemeno, nemyslite si, že stačí mať len veľa zbožných rečí pred ostatnými. Nemyslite si, že vám stačí chodiť do chrámu a že to je všetko, o čo sa

musíte starať! Hovoríte si, že ste praví veriaci – ale Boh si namiesto vás nájde niekoho iného.

V slovách: „vreteničie plemeno“ nejde o nadávku, **ale o to, aby tých, ktorí nie sú rozhodnutí ísť cestou bez uhýbacích manévrov, Ján varoval pred falošnou sebaistotou.** V nej si o sebe mysleli, že nerobia až tak veľa zlého, že sú vlastne v poriadku, preto ani nepotrebujú odpustenie hriechov. Ján sa snažil ukázať, že **zmena je potrebná. Pokánie nie je iba vyznaním hriechov, ale vnútorné sa preorientovanie sa na Krista (nie len slovami, ale srdcom, životom). Činiť pokánie znamená vydať sa lepším smerom, než akým sme kráčali predtým. Ten lepší smer je v nasledovaní Toho, ktorému Ján pripravuje cestu: Pána Ježiša Krista.**

Keď sa blíži vzácna návšteva a prichádza Mesiáš, nemôžeme byť spokojní s tým, ako žijeme. Musíme pokračovať v zmenách. Čas ukáže, že Ježiša – Mesiáša, príchod ktorého Ján oznamoval – spoznajú a prijmú najmä tí, ktorí si uvedomia, že vo svojom živote musia veľa zmeniť. Naopak, tí, ktorí si mysleli, že sa nemusia až tak veľmi meniť, nakoniec Ježiša ukrižovali.

Ľudia, ktorí činia pokánie, nevravia: „Kajáme sa“, ale **pýtajú sa: „Čo máme robiť?“**

Pokánie nie je vecou rečí, ale činov. (L 3, 10 . 12 . 14)

Evanjelium sa nedá počúvať nezaujato. nie je iba informáciou. Ono sa chce dotknúť, zasiahnuť a zmeniť aj

nás. Amen.
farár

Použitím myšlienok Martina Féra: **Martin Šefranko, evanjelický a. v.**

Príhovor deťom na Sl. Božích – Dopoludní v kostole,
Bratislava, 11.12.2022, 10.00 h, 3. adventná nedeľa; **Lukáš 3, 1–8**

Milé deti,
v dávnych časoch, keď mal prísť do mesta kráľ,
bolo potrebné **pripraviť mu cestu**.
Môžeme si to precvičiť. Tento priestor pred
oltárom predstavuje cestu a na nej ležia kamene.
Potrebujem pomocníkov, ktorí tie kamene
odstránia (rukami či metlou).

Odstráňte všetky prekážky!
Super sa vám to podarilo!

Deti, keď Ján Krstiteľ kázal: **„Pripravujte cestu Pánovi, vyrovnávajte Mu chodníky“**, myslel na zbieranie kameňov? –
Samozrejme, že nie.

Ján nemal na mysli, že by sme mali zbierať
kamene z cesty, aby bola cesta rovná.
Ján mal na mysli úplne iné prekážky.
Prekážky, ktoré sa týkajú nás.

Keď sa **hádame so súrodencami**, kladieme
na cestu kameň. (Hodiť „kameň“ z novín pred oltár).

Keď **neposlúchame rodičov**, kladieme na
cestu kameň. (Hodiť „kameň“ z novín pred oltár).

Keď nás **každá maličkosť vyvedie z miery a**
nerváčíme, kladieme na cestu kameň. (Hodiť „kameň“ z novín
pred oltár).

Keď sa **sústredíme iba na darčeky**
a nemáme čas v pokoji sa porozprávať, kladieme
na cestu kameň. (Hodiť „kameň“ z novín pred oltár).

Keď **k sebe navzájom nie sme dobrí**
a neprijímame druhého, kladieme na cestu
kameň. (Hodiť „kameň“ z novín pred oltár).

Keď si vzájomne **závidíme**, namiesto, aby
sme sa tešili, že sa druhým darí, kladieme na
cestu kameň. (Hodiť „kameň“ z novín pred oltár).

Keď sme **sebeckí**, kladieme na cestu kameň.
(Hodiť „kameň“ z novín pred oltár).

Kto je takýto, ten Ježišovi cestu nepripravil, nevyčistil.

Je advent, čakáme na príchod Pána Ježiša.

Mali by sme sa na to pripraviť.

A to očistením svojho srdca!

Vyznaním hriechov. 1. Jánov 1, 9: *„Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej neprávosti.“*

Je dôležité pripraviť Pánovi Ježišovi miesto v srdci, aby nám ho očistil a mal miesto v našom živote. On je na ceste k nám.

Odstráňme všetky prekážky, dajme Mu očistiť srdce, urobme v srdci Ježišovi miesto. Ved' On pre nás opustil slávu neba a stal sa človekom.
Pozbierajte všetky kamene!

Ján Krstiteľ kázal: Pripravujte cestu Pánovi!

Ale aj: **„Vydávajte preto ovocie hodné pokánia.“** **Nech je pri vás vidno zmenu života.**

Kedy to je vidno? – Kedy má Pán Ježiš miesto v našom živote? – Kedy Mu pripravujeme cestu? **Pánovi Ježišovi Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu – On má v našom živote miesto, keď prinášame do sveta lásku – odpúšťame si – žijeme v láske.**

Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu, keď **prinášame do sveta vieru.**

Pánovi Ježišovi Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu, keď **naším správaním robíme ľuďom radosť.**

Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu, keď **nekonáme nespravodlivo.**

Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu, keď **potešíme smutných** a tých ktorí sa cítia sami, keď **povzbudíme tých, ktorí majú strach** – keď prinášame do sveta nádej.

Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu, keď **Ho spoločne oslavujeme a ďakujeme Mu za všetko čo nám dáva.**

Pánovi Ježišovi pripravujeme cestu, keď **konáme podľa Jeho slova**, ktoré máme v Biblii.

Pripravujme cestu Pánovi, vyrovnávajte Mu chodníky. Nech je pri nás vidno zmenu života. Amen.